

[Statsministeren.]

motiveret dagsorden forekommer mig derfor at være overflødig, og jeg skal af mange grunde anmode det ærede medlem om at trække dette dagsordensforslag tilbage.

(Kort bemærkning).

Viggo Starcke: Jeg vil gerne takke den højtærede statsminister for den erklæring, han på regeringens vegne afgav nu, og tilføje, at denne erklæring i sig selv vil virke beroligende og fremkalde den virkning, som jeg tilsigtede med mit dagsordensforslag. Herefter vil jeg tage mit forslag om motiveret dagsorden tilbage.

Formanden: Det af det ærede medlem hr. Viggo Starcke fremsatte forslag om motiveret dagsorden er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er det bortfaldet.

Jeg skal her afbryde forhandlingen om den første sag på dagsordenen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om forlængelse af lov om bortsalg af visse brugte personmotor køretøjer.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 45; fremsættelsen findes i tidenden sp. 22).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Heising: Vi har jo siden efteråret 1950 haft en lovgivning vedrørende bortsalg af brugte automobiler. Det har imidlertid været en lovgivning, som bestandig har haft præg af midlertidighed, idet de gældende love ikke på noget tidspunkt har haft længere gyldighedstid end 1 år, og ved lovgivningens sidste revision, der fandt sted i oktober måned i fjor, blev der oven i købet indført en bestemmelse om, at loven indenfor sin gyldighedstid eventuelt skulle kunne ophæves ved kongelig anordning. Da folketinget sidst, altså i oktober måned 1953, behandlede forslaget om forlængelse af denne lovgivning, var der — jeg tror, jeg med rette kan sige det sådan — tale om en vis afviklingsstemning. Det kom også til

udtryk i den bestemmelse, jeg just har omtalt, om, at loven i givet fald skulle kunne ophøre at have gyldighed gennem udstedelse af en kongelig anordning. Men den lysere stemning, der herskede dengang, afviklingsstemningen, havde vel sin årsag i de udsigter, man på den tid havde for bedømmelse af den almindelige import af personbiler. Flere af ordførerne gav dengang udtryk for, at man mente, vi måske var nær ved frigivelse af bilimporten. Nu har den valutamæssige udvikling siden da naturligvis måttet lægge en dæmper på disse synspunkter, og jeg mener ikke, vi i dag kan gå ud fra, at vi indenfor en nærmere fremtid har nogen mulighed for frigivelse af bilimporten. Fra mit partis side mener vi derfor, at der stadig er forudsætninger tilstede for opretholdelse af en lovgivning på det her omhandlede område.

Man var ved behandlingen i fjor netop inde på, hvilke forudsætninger der kunne betinge ophør af loven om bortsalg af visse brugte personautomobiler, og jeg kan derom henvise til de bemærkninger, jeg her i tinget gjorde den 30. oktober 1953 på det dengang nedsatte udvalgs vegne. Udvalget var af den opfattelse, at der kunne blive tale om ophævelse af loven, enten hvis importen af personbiler helt — eller dog i væsentligt omfang — måtte blive frigivet, eller såfremt auktionspriserne på de brugte personbiler skulle falde meget væsentligt; men ingen af disse forudsætninger er indtrådt, og derfor mener mit parti, at det er rimeligt at søge loven forlænget for endnu et år, sådan som den højtærede minister har foreslået det, og stadig med mulighed for, at loven kan ophæves ved kongelig anordning.

Det er vor opfattelse, at der stadig er forhold, der medvirker til at opretholde unormalt høje priser på brugte personautomobiler, så at der opstår en mulighed for ekstraordinær gevinst for de bilejere, der gennem automobilfordelingsnævnet opnår indkøbstilladelse til en ny vogn. Det er jo kun disse bilejeres vogne, sammen med visse klausulerede vogne, denne lovgivning drejer sig om, medens biler, der udskiftes, fordi ejerne køber nye vogne på dollarpræmieringsbasis, overhovedet ikke omfattes af denne lovgivning; iøvrigt er det med de regler, der i øjeblikket gælder for tildeling af indkøbstilladelse, et ret begræn-